

پنج شنبه ۱۷ فروردین ۱۳۸۵ ■ ۷م ربيع الاول ۱۴۲۷ ■ ۶ آوريل ۲۰۰۶

نقد اصلاحات

تحليل احسان شريعتي از انتخابات ۸۴

«احسان شريعتي» معتقد است نهمين انتخابات رياست جمهورى در ايران به ظاهر ابطال كننده نتايج انتخابات دوم خرداد است چون اصلاح طلبان شكست خورده‌اند و از صحنه حاكميت حذف شدند.
وى معتقد است: در خارج کشور تحليل‌ها چنين بود كه انتخابات رياست جمهورى يك سناريو است و قرار بر اين است كه افرادى همچون احمدى نژاد و معين بيايند و فضا را گرم كنند تا هاشمى رفسنجاني پيرِوز انتخابات شود. اما اتفاق ديگرى افتاد.
درحالى كه نه سناريو پي در كار بود و . . .

صفحه ۶

تیتراها

احمدی نژاد در دیدار نمایندگان مجلس

مردم

در سفرهای استانی من

بیهوش می شوند

— صفحه ۲۰ —

تصویب

تک‌رقمی شدن

سود بانکی

این مصوبه تا پایان

برنامه چهارم توسعه محقق می‌شود

— صفحه ۲ —

یاغی

سیستان و بلوچستان

کشته شد

— صفحه ۳۱ —

بازار دیروز	
یک گرم طلای ۱۸ عیار	۱۲۹۵۰ تومان
سکه تمام بهار	۱۳۸۰۰۰ تومان
نیم سکه	۶۹۰۰۰ تومان
دلار	۹۱۵ تومان
یورو	۱۱۱۸ تومان
شاخص کل بورس تهران	۹۴۸۲٫۲

صفحه اول

آرش فتح‌زاد: مناظرهٔ تلویزیونی سیلویو برلوسکونی نخست‌وزیر ایتالیا و رقبیش رومانو پرودی مورد توجه روزنامه‌های روز گذشته ایتالیا قرار گرفته بود. هر کدام از روزنامه‌ها با توجه به گرایش سیاسی خود موضعگیری متفاوتی نسبت به دومین مناظره تلویزیونی برلوسکونی و پرودی داشتند. «ایل جورناله» روزنامه‌ای که متعلق به برادر برلوسکونی است، برلوسکونی را مرد پیروز این مناظره قلمداد کرد و در مورد رقبیش نیز نوشت: «پرودی طی مناظره سعی می‌کرد خود را آرام و خونسرد نشان دهد، اما در لحظاتی مشخص بود که کاملاً عصبی است و نمی‌تواند با به پای برلوسکونی پیش برود.» در مقابل روزنامه چپگرای «لاریوپلیکا» عملکرد پرودی را در مناظره بسیار خوب توصیف کرد. این روزنامه در مورد نتیجه انتخابات پیش رو و تأثیر این مناظره می‌نویسد: «برلوسکونی وعده داده است که در صورت پیروزی در انتخابات، مالیات‌ها را تعدیل خواهد کرد. باید دید چند درصد از مردم همچنان به وعده‌های او اعتقاد می‌کنند. مناظره اخیر برلوسکونی و پرودی نیز آنقدر جذاب نبود که مردم را به پای صندوق‌های رای بکشاند.» «کوریه دلاسرا» معتبرترین روزنامه ایتالیا نیز در مورد مناظره و رقبیب انتخاباتی نوشت:

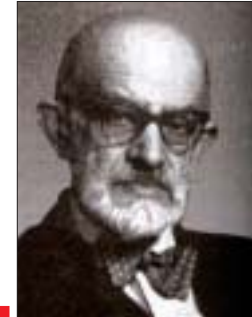

«مناظره دوم برلوسکونی و پرودی نسبت به مناظره اول زنده‌تر بود. اما بعید است که بتوانند افرادی که بحث‌های سیاسی را بدون علاقه و از دور پیگیری می‌کنند به پای صندوق‌های رای بکشاند. باید دید وعده برلوسکونی برای تعدیل کردن مالیات‌ها چه تأثیری بر افرادی که هنوز تصمیمی برای شرکت در انتخابات نگرفته‌اند، خواهد گذاشت.» تصمیم شرکت روسی گازپروم برای سه برابر کردن قیمت گاز صادراتی به بلاروس تیر یک روزنامه‌های روسیه را به خود اختصاص داده بود.

ژولیت بینوش برای بازی در فیلم کیارستمی وارد تهران شد

بازیگر اسکاری در فیلم ایرانی

آیین مهرگان

نوشتر منتشرنشده‌ای از زنده‌یاد سعید نفیسی

مهرگان هم مانند نوروز یادگار نخستین روزهای است که ایرانیان به دین زرتشت گرویده‌اند. در آیین زرتشت اهورمزد که بنیادگذار خوبی‌ها و زیبایی‌ها است یک دسته یاران و یاوران و همکارانی دارد که به منزله فرشتگان مفریند و به آنها امشاسپندان می‌گویند و پس از آن یک دسته یاوران درجه دوم‌اند که به آنها یتره یا ایزدان می‌گویند. در تقویم اوستایی که در آیین زرتشتی مقرر شده دوازده ماه سی روزه برقرار کرده بودند و چون سال شمسی سیصد و شصت و پنج روز است . . .

سال سوم ■ شماره ۷۲۹ ■ ۳۲ صفحه ■ استثنائاً فقط در روز پنج شنبه ۲۵۰ تومان

سرمقاله

دولت متفاوت

دکتر احمد پورنجانی

صفحه ۲۰

«وزرای نوشیروان در مهسی از مصالح مملکت اندیشه همی کردند و هر یک از ایشان دگرگونه رای همی زدند و ملک همچنین تدبیری اندیشه کرد. بوذرجمهر را رای ملک اختیار آمد. وزیران در نهانش گفتند: رای ملک را چه مزیت دیدی بر فکر چندین حکیم؟ گفت: به موجب آنکه انجام کارها معلوم نیست و رای همگان در مشیت است که صواب آید یا خطا، پس موافقت رای ملک اولی‌تر است تا اگر خلاف صواب آید، به علت متابعت از معانت اینم باشم.

خلاف رای سلطان رای جستن به خون خویش باشد دست شستن اگر خود روز را گوید شب است این بیاید گفتن: آنک ماه و پروین»

(گلستان سعدی، باب اول: در سیرت پادشاهان)

«متفاوت بودن!» مسئله این است!

می‌توان به جای راه رفتن روی پاهای به گونه‌ای معلق کف‌دست‌ها را بر زمین گذاشت و با پاهای برافراشته در کوی

و برزن قدم زد.

می‌توان از سپیده‌دم پرده‌های سیاه اتاق را کشید، همه

روژه‌ها را به دقت تمام پوشاند و فضایی شب‌گونه فراهم ساخت و با احساسی شانه به بستر رفت و با آرامش و

خونسردی تمام خوابید و برعکس در آغازین لحظه‌های شب همه‌جا را با چراغ‌های آفتابی روشنی بخشید و با احساسی از

جنس صبحگاهان مثلاً به کار و فعالیت روزانه (البته در عمق شب!) پرداخت. این دنیای واژگونه و البته عمیقاً فانتزی البته

مصادق تمام‌عیار «متفاوت بودن» است اما اگر همه چیزش جور باشد یک لنگی بزرگ دارد که هیچ چاره و علاجی نخواهد

داشت، می‌رسید کدام لنگی؟ و من پاسخ می‌دم: عقلایی نیست، آقای احمدی‌نژاد رئیس محترم دولت نهم، غمز خود

با جزم کرده و بارها به صراحت تأکید نموده که: «این دولت به کلی با دولت‌های پیشین متفاوت است.» در دوره تبلیغات

انتخاباتی و رقابت کاندیداها اصرار هر یک از نامزدها بر معرفی چهره‌ای متمایز از دیگران و نیز منتقد و متفاوت از راه و رسم

دولت‌های گذشته به اقتضای ضرورت جلب آرای مردم امری پذیرفته تلقی می‌شد. پس از انتخاب رئیس‌جمهور نیز برخی

تفاوت و تفسیرها در سیاست‌ها، روش‌ها، اولویت‌ها و چهره‌های دست‌اندرکار اداره کشور امری طبیعی و معقول به

نظر می‌رسد. اما ابراهیم «مفتاح‌بودن» دولت نهم این روزها

در تصمیمات شگفت‌انگیزی که مردم ما شاهد هستند، کم‌کم رنگ و بوی مهادن‌دنیای ناترتی و سرگرم‌کننده‌ای را پیدا می‌کند

که به اختصار اشاره کردم. در واپسین لحظه‌های پایانی سال

هشتاد و چهار دولت با لغو مصوبه دولت‌های چنین تصمیم

گرفت برخلاف سال‌های گذشته عقربه‌های ساعت‌ها را در ابتدای فصل بهار تغییر ندهد. این تصمیم به ظاهر ساده یکی

از مهم‌ترین مصادق‌های «متفاوت بودن» این دولت با دولت‌های پیشین است. «متفاوت نکند، مقصود این نیست

که چون آقای احمدی‌نژاد به لحاظ اهتمام و اعتنای بیشتری که به مشائیر دینی و مذهبی دارد و برای اوقات شرعی انجام فرائض

حرمت خاصی قائل است و از منظری فایده‌گرایانه به پایگاه اجتماعی حامیان خویش عنایت ویژه‌ای دارد، مقصود این تصمیم

متفاوتی را گرفته است. خیر! این راه‌کس با ضریب هوشی معمولی نیز درک می‌کند که مسئله تغییر ساعت-آن‌هم پس

از سال‌ها تکرار و عادت جامعه‌ای که اکثریت قریب به اتفاق آن مسلمان و مبادی آداب دینی‌اند- امری مزاحم و آشوبگر

روح و روان به حساب نمی‌آمد. البته شاید در گوشه و کنار برای اندک جماعت سنتی ما موجب تکرار تکیه‌کلام ساعت

جدید و ساعت قدیم می‌شد. پس به راستی جانمایه رویکرد «مفتاح‌نمای» دولت آقای احمدی‌نژاد نسبت به دولت‌های

پیشین چیست؟

اگر تنها یک دلیل برای دفاع از چنین مصوبه‌ای ارائه کنند-

که البته تاکنون دلیل قانع‌کننده و خریداری‌نشیده‌ایم-دها

دلیل در رد و مخالفت با آن ارائه شده است. پس اصرار بر این

گونه «متفاوت‌نمای» چه مبنای عقلی و توجیه قابل فهمی دارد؟

این قلم هیچ تفسیر و تائویلی برای این رویکرد دولت نهم جز اعتقاد و اصالت‌بخشی متمعصبانه و افراطی به نفس

«مفتاح‌نمای» نسبت به سیاست‌ها و تصمیمات دولت‌های گذشته نیافته است. اکنون به خوبی می‌توان رمز و راز بسیاری از

تصمیمات و سیاست‌ها و برنامه‌های دولت آقای احمدی‌نژاد را از آغاز به دولت نهم درک کرد که چرا بدرغم دستاوردها و

تجربه‌های ارزشمند و پرمهره‌ای که نظام ما برای اداره کشور در دهه‌های گوناگون اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی

داشته و بسیاری از این دستاوردها و تجربه‌ها سرانجام در قالب سیاست‌کلان و برنامه‌چشم‌انداز و برنامه‌های پنج‌ساله توسعه

مورد توافق و تصویب و تأکید مراجع تدبیرکننده نظام قرار گرفته، به لطایف الحیل مورد خدشه یا تعطیل و بی‌اعتنایی و حتی تغییر

عملی واقع شده است. اصل بر «متفاوت بودن» است و داغ

بالله نه‌اند بر گذشته!

ادامه در صفحه ۳۱

در آن فیلم را توصیف منتقدان درباره خودش می‌داند و می‌گوید: دوست داشتم از تصویر معصومی که حول من شکل گرفته بود خارج می‌شدم.

این بازیگر باخوش و روشنفکر با رد پیشنهاد استیون اسپیلبرگ برای بازی در فیلم «پارک ژوراسیک» (۱۹۹۳) به کریشفت کیشلوفسکی پیوست تا با بازی در شاه‌نقش زندگی حرفه‌ای‌اش در فیلم «آبی» وجه دیگری از بازیگریش‌اش را نشان دهد. او در این فیلم نقش زنی مستاصل که یک قاجعه را پشت سر گذاشته آنقدر طبیعی ایفا کرد که داوران جشنواره ونیز مجاب شدند تا شیر طلایی بهترین بازیگر نقش اول را به او اهدا کنند. بیشترین معروفیت ژولیت بینوش در ایران هم به خاطر بازی در همین فیلم است.

اما ملاحظت و استعداد استثنایی ژولیت ینوش دست به دست هم دادند تا دو سال بعد در نقش یک پرستار در فیلم اسکاری «بیمار انگلیسی» با چندان قدرتی ظاهر شود که جایزه اسکار بهترین بازیگر نقش زن دم را از آن خود کند. او در گفت‌وگویی عنوان می‌کند که نقش برایش آنقدر ارزش دارد که مثلاً برای بازی در بیمار انگلیسی مدتی را در شرایط آب و هوایی خشک سپری کرده و با برای بازی در

فیلم «آلیس و مارتن» ناخن و ویولن را آموخته است. او چند روزی را هم مهمان نویسنده رمان «شکلات» شده تا نقشکی که ایفا می‌کند با آنچه خالقش در نظر داشته تفاوتی نداشته باشد. او یک سال بعد از بازی در «بیمار انگلیسی» به رابطه سه‌ساله‌اش با «اولیو مارتینس» بازیگر پایان داد و با «بنوا زامیسل» بازیگر فرانسوی ازدواج کرد که دختری هم از او دارد. در سال ۲۰۰۰ نمایش فیلم شکلات با بازی بینوش و جانی دپ بار دیگر نگاه‌ها را به سوی او و سبک بازیگری‌اش که رابطه‌ای دوطرفه با نقش برقرار می‌کند جلب و او را نامزد دریافت جایزه اسکار کرد. حالا ژولیت بینوش در اوج شهرت و محبوبیت به ایران آمده تا در تازه‌ترین پروژه سینمایی‌ک کارگردان مطرح ایرانی که در کشور او محبوبیت ویژه‌ای دارد بازی کند. شاید ۹ سال پیش (۱۹۹۷)که بینوش جایزه جهانی فدریکو فابینی (یونسکو) را به خاطر ساخت فیلم «طعم گلاس» به عباس کیارستمی می‌سپرد هیچ‌کس تصور نمی‌کرد که چند سال بعد در ایران قرات است این بازیگر روبه‌روی دوربین او ایفای نقش کند.

تجربه جدیدی روبه‌رو کند. لوکیشن فیلم تازه عباس کیارستمی که فیلمبردارش محمود کلاری است در اطراف اصفهان واقع شده و بینوش امروز به همراه کیارستمی راهی اصفهان خواهد شد تا از محل فیلمبرداری بازدید کند. در حالی که پیش از این از حضور ایزابل آجانی دیگر بازیگر مطرح فرانسوی برای بازی در فیلم کیارستمی نام‌برده می‌شد حضور ژولیت بینوش که برای علاقه‌مندان سینمای جهان در ایران چهره‌ای آشنا و مطرح‌تر بود آنها را شوکه کرد.

بینوش ۴۱ساله فرزند مادری نویسنده و پدری بازیگر است که علاوه بر سینما در تئاتر نیز سابقه طولانی دارد و هرگز صحنه تئاتر را به‌خاطر حضور در پروژه‌های سینمایی برای همیشه ترک نکرده است. او درحالی که ۲۰ساله بود

با بازی در فیلم زندگی خانوادگی (دویسون) وارد سینما شد و یک‌سال بعد در سه فیلم از سه کارگردان مطرح سینمای فرانسه یعنی «آقرار ملاقات» (تشنیه)، زنان (لانو) و سلام مریم (ژان لوک گدار) بازی کرد. اما اثری که او را به شهرت جهانی رساند فیلم «سبکی غیرقابل تحمل هستی» ساخته فیلیپ کافمن بود که براساس اقتباسی از رمان مشهور میلان کوندرا ساخته شد.

او با بازی در این فیلم که پیچیدگی‌های غریبی داشت تحسین یک صدای منتقدان را برانگیخت. و بعد از آن با بازی در فیلم «عشاق پون نوف» ساخته همسر او(ش کاراکس) نشان داد که درخشش در فیلم کافمن اتفاقی نبوده است.

ژولیت بینوش محبوبیتش را با بازی در فیلم خسارت (مال) در نزد منتقدان سینمایی دوچندان کرد. او در این فیلم تصویر تمام‌عیار معصومیت زنانه‌اش را با بازی در نقش زن یک افسونگر شکست و البته این شکست در زندگی خصوصی‌اش هم رخ داد و به رابطه پنج‌ساله‌اش با (کاراکس) پایان داد. بینوش در گفت‌وگویی علت حضور

چرا ژولیت بینوش، چرا کیارستمی و چرا آنقدر ساکت. . . .

ژولیت بینوش بازیگر سرشناس فرانسوی برنده جایزه اسکار، برای حضور در آخرین پروژه سینمایی عباس کیارستمی وارد تهران شد. بینوش بازیگر فیلم شکلات (هالستروم) برخلاف بازیگران بزرزق و برق هالیوودی در فیلمی از عباس کیارستمی را دیده‌اند، به ۵ سال پیش برمی‌گردد که فیلمی از او درباره ایلز در آفریقا، نمایش محدودی در چند سینمای کوچک داشت. اما نکته جالب توجه شاید حضور کیارستمی نبود. او منتظر ورود بازیگر جدید فیلمش به ایران بود.

ژولیت بینوش بازیگر مطرح سینمای فرانسه و جهان، برنده جایزه اسکار، قرار است در تازه‌ترین ساخته کیارستمی بازی کند. به همین خاطر کیارستمی به همراه مترجم همیشگی‌اش توفان گرانی به فرودگاه مهرآباد آماده است.

از ازدحام خبرنگاران، از فلاش دوربین‌های عکاسان و حتی از تشریفات عادی استقبال از یک هنرمند طراز اول بین‌المللی در فرودگاه خبری نیست. همه چیز کاملاً ساکت و بی‌سروصدا برگزار می‌شود، مثل اینکه قرار بود کسی خبردار نشود، به طوری که حضور ما نیز چیزی جز یک تصادف ناگهانی برای پوشش این خبر داغ و دست‌اول معنی نمی‌دهد.

هوایمای خطوط هوایی ایرفرانس ساعت ۲۰/۳۰ دقیقه به زمین می‌نشیند. ژولیت بینوش به شکل ناخودآگاهی مسکوت‌بودن ماجرا را بیشتر رعایت کرده است. لباس‌اش آنقدر ساده و حجابش آنقدر معمولی است که اگر در آن جمعیت، عاشقان پروپاقرص کیشلوفسکی هم حاضر بودند نمی‌توانستند تشخیص بدهند آن خانمی که به فرانسه با عباس کیارستمی خوش‌ویش می‌کند، بازیگر فیلمی است.

برخلاف حضور شان پن در انتخابات سال گذشته حضور ژولیت بینوش مانند یک سکانس سانسور شده از یک فیلم آغاز می‌شود. کل استقبال‌کنندگان از او، کیارستمی و مترجمش، من و یک عکاس هستیم. حالا سئوال‌ها شروع می‌شود.

استاد ارجمند جناب آقای مصطفی ملکیان

صلیحه درگذشت تاسف بار والده گرامی تان را به جناب عالی و خانواده محترم تسلیت عرض می‌نمایم. از خداوند متعال برای آن مرحومه، غفران و رحمت الهی و برای جنابعالی و سایر یازمانگان مکرم، صبر و بردباری آرزو مینمهم.

یا شرکت در مجلس یا نبود آن عزیز از دست رفته، خود را در غم و اندوه شما شریک می‌نمایم.

اکبر گنجی، معصومه شفیعی

سرمقاله

از خوانندگان عزیز روزنامه خواهشمندم انتقادات و پیشنهادهای خود را به منظور بهبود توزیع روزنامه از طریق تلفن/تخابر ۶۶۹۵۸۶۱۰ یا ما در میان بگذارند.

برادر گرامی جناب آقای جلال رفیع

یا دریغ و درد، درگذشت پدر گرامی تان را خدمت جناب عالی، اخوان مکرم و خانواده محترم تسلیت عرض می‌کنیم، از خداوند متعال برای آن مرحوم رحمت واسعه‌الهی و برای جناب عالی و خانواده محترم صبر و بردباری آرزو می‌کنیم.

محسن آرمین، منصور آسیم، سید هاشم آغاچاری، محمدعلی ابطعی، کریم ارغندجور، محمدجواد اطاعت، محسن امین‌زاده، عمادالدین بافی، مریم بافی، احمد بورقلی، محمد رضا بهزادیان، محمد بهشتی، حسین پایا، علی پایا، سعید پورعلیزری، احمد پورنجانی، علیرضا بابیش، سید مصطفی تاج زاده، خسرو تهرانی، رضا تهرانی، حمیدرضا طایبی پور، محمدحسین نجاریان، ابیاس حضرتی، محمد جواد حق شناس، فاطمه حقیقت‌جو، محمد رضا خالصی، هادی خانیکی، علی خدابخش، صادق خرازی، ابوالقاسم خوشنرو، علی خوشنرو، محمد دادفر، فاطمه راکی، علی ربیعی، علیرضا رجایی، مهدی رحمانیان، مصطفی رخ فصیح، عبدالعلی رشایی، عبداله رمضان زاده، علی اصغر رمضان زاده، ابوالفضل شکوری، فیاض زاهد، امین سازگار نژاد، جلیل سازگار نژاد، احمد ستاری، عیسی سحرخیز، علی شکوری‌راد، محمود شمس الواعظین، شهاب شهیدی مودب، محمد صدر، خسرو طالب زاده، عباس عبدی، فیض اله عرب سرخی، محمد عطری‌نابز، علیرضا علوی نیاز، مسعود غفاری، احمد غلامی، محمد جواد فرید زاده، مهدی فرید زاده، احمد قایل، هادی قایل، ابوالقاسم قاسم زاده، حسین قاضیان، محمد قوچانی، محمد جواد کشی، جمیله کدپور، محسن کدپور، فاطمه کمالی احمد سرابی، ابیه کولایی، اکبر گنجی، محسن گودرزی، سعید لیلان، فخرالسادات مختلشمی پور، مهدی مذرعی‌لیا، علی سزوعی، احمد مسجدجامعی، محمد جواد مظفر، سید عبدالواحد موسوی لاری، عفا، اله مهابدرانی، محسن میردامادی، مهدی‌الله نامرسی، بهزاد نبوی، محمدعلی نجابی، محمد علی نجفی، حسین نصیری، محمد نعیمی پور، کامبیز نوروزی، کسری نوری، حسین، واله، جعفر همایی